

Υγεία

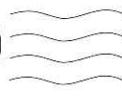
Οι συνέπειες των
επαγγελματικών κινδύνων
σελ. 2

Περιβάλλον

Κλιματική
Αλλαγή

σελ. 3

ΔΡΑΣΗ

για **ΥΓΕΙΝΗ & ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ
ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ**

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΕΡΓΑΤΟΪΠΑΛΛΗΛΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΑΘΗΝΑΣ • ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ • ΤΕΥΧΟΣ 66 • 6ος ΧΡΟΝΟΣ • ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1997

Οι Μετακινήσεις στην Αθήνα

Στη σύγχρονη εποχή η μετακίνηση αποτελεί αναπόσπαστο στοιχείο της καθημερινής ζωής του πολίτη. Ο τρόπος με τον οποίο διαμορφώνονται πιοτικά και ποσοτικά οι μετακινήσεις εξαρτώνται από τη διάρθρωση και τη λειτουργικότητα της πόλης, τις κοινωνικές και οικονομικές συνθήκες, την πολιτική των μεταφορών κ.α.

Οι μετακινήσεις από και προς την εργασία αποτελούν τον κύριο όγκο των συνολικών μετακινήσεων που επιπλέον έχουν το χαρακτηριστικό της καθημερινής αναγκαιότητας. Στην επιλογή του μέσου μεταφοράς καθοριστικό ρόλο παίζει η συγκοινωνιακή διασύνδεση του τόπου κατοικίας με αυτόν της εργασίας.

Το ΕΚΑ σε πρόσφατη συνέντευξη τύπου παρουσίασε τα αποτελέσματα δημοσκόπησης που έκανε κατά παραγγελία του η εταιρεία V-PRC στο πολεοδομικό συγκρότημα της Αθήνας. Κατά την παρουσίαση των αποτελεσμάτων της δημοσκόπησης ο Πρόεδρος του ΕΚΑ Γρηγόρης Φελώνης είπε:

“Το Εργατικό Κέντρο Αθήνας δεν περιορίζει τις δραστηριότητές του μόνο στα εργατικά και εργασιακά ζητήματα αλλά παράλληλα με τους αγώνες μας για αύξηση των θέσεων απασχόλησης για βελτίωση του εισοδήματος των εργαζομένων, για βελτίωση των συνθηκών εργασίας κ.λ.π., διεκδικούμε και τη λήψη μέτρων που θα βελτιώνουν την ποιότητα ζωής. Ένας απ' τους σημαντικότερους παράγοντες που διαμορφώνουν την ποιότητα ζωής και που δυστυχώς έχει αναδειχθεί σε μείζον πρόβλημα

για τους εργαζόμενους, είναι το **συγκοινωνιακό** και αυτό γιατί είναι υποχρεωμένο να πραγματοποιούν πολλές και συνεχείς μετακινήσεις, με αποτέλεσμα ο χρόνος που σπαταλούν για τη μετακίνησή τους, να είναι σε βάρος του ελεύ-

μισθωτών εργαζομένων χρησιμοποιεί, συνήθως, ως μέσο μεταφοράς στην εργασία του το IX αυτοκίνητο, το 11,6% τη μοτοσυκλέτα, ενώ το 12,8% πηγαίνει στη δουλειά με τα πόδια.

- Είναι εντυπωσιακό, ότι από

θερού χρόνου, σε βάρος, της οικογενειακής ισορροπίας, της ψυχαγωγίας και των κοινωνικών δραστηριοτήτων. Τα προβλήματα των αστικών συγκοινωνιών έχουν προκρίνει το IX σαν κύριο μέσο μετακίνησης, με ότι αυτό σημαίνει για την ατμοσφαιρική ρύπανση, για το κυκλοφοριακό αλλά και για το οικονομικό κόστος (έξοδα λειτουργίας - συντήρησης - ασφάλειας κ.λ.π.). Από την έρευνα προκύπτει ότι:

- Μόνον οι 3 στους 10 εργαζόμενους του Λεκανοπεδίου εξυπηρετούνται για την μεταφορά τους στην εργασία από τα Δημόσια Μέσα Μαζικής Μεταφοράς (Λεωφορείο, τρόλλεϋ, ηλεκτρικός σιδηρόδρομος)
- Αντιθέτως, το 30,5% των

το σύνολο όσων μετακινούνται με ιδιωτικά μέσα μεταφοράς, το 81,2% μετακινούνται ως οδηγοί, έναντι μόνον 8,9% που μετακινούνται ως επιβάτες και μόνον 3,9% που μετακινούνται άλλοτε ως επιβάτες και άλλοτε ως οδηγοί.

• Η χρήση του μεταφορικού μέσου διαφοροποιείται αισθητά, τόσο μεταξύ των επιμέρους κατηγοριών των εργαζομένων όσο και μεταξύ των κλάδων απασχόλησης και της περιοχής κατοικίας.

• Οι εργαζόμενοι που χρησιμοποιούν περισσότερο τα ΜΜΜ, κατά κλάδο, είναι οι τραπεζικοί υπάλληλοι 44,1% και κατά θέση στην επιχείρηση οι ανειδίκευτοι εργάτες (37,5%) και οι κατώτεροι υπάλληλοι του Ιδιωτικού Τομέα (36,1%), οι οποίοι αντί-

στοιχα έχουν το χαμηλότερο ποσοστό χρήσης IX (19% και 10,4%).

Για το μισθωτό εργαζόμενο στο Λεκανοπέδιο ο μέσος χρόνος μετάβασης στην εργασία υπολογίζεται σε 30,69 λεπτά.

Απ' την έρευνα επιβεβαιώνται οι εκτιμήσεις μας για το πόσο δύσκολες είναι οι συνθήκες μετακίνησης των μισθωτών που, αντί να βελτιώνονται κάθε χρόνο επιδεινώνονται υποβαθμίζοντας την ποιότητα ζωής και εργασίας.

Η κατεύθυνση των μέτρων που πρέπει επιτέλους να ληφθούν είναι κατά την εκτίμησή μας:

- Επέκταση λεωφορειοδρόμων για τη γρηγορότερη μετακίνηση των μισθωτών.
- Βελτίωση και ενίσχυση των Μέσων Μαζικής Μεταφοράς.
- Ολοκλήρωση του Μετρό αλλά και επέκτασή του ώστε να καλυφθούν όσο το δυνατόν περισσότερες περιοχές.

Παραδίδουμε τα αποτελέσματα αυτής της έρευνας στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, στο Αρμόδιο Υπουργείο Μεταφορών, στους Προέδρους των Οργανισμών των Αστικών Συγκοινωνιών. Θα παρακαλούθησουμε, μαζί με τους συνδικαλιστικούς φορείς των εργαζομένων αυτών των επιχειρήσεων, την πορεία υλοποίησης των προτάσεών μας και θα παρέμβουμε όποτε χρειαστεί για την υποστήριξη των μέτρων, τα οποία προτείνουμε προς όφελος των εργαζομένων της πολύπαθης πόλης μας και των κατοίκων του Λεκανοπέδου, γενικότερα”.

ΥΓΕΙΑ ΚΑΙ ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΣΤΗΝ ΤΗΛΕΡΓΑΣΙΑ

Η τηλεργασία αποτελεί μια πραγματικότητα που χρόνο με το χρόνο επεκτείνεται.

Γι' αυτή τη νέα κατάσταση ωστόσο δεν έχει διαμορφωθεί το αναγκαίο ρυθμιστικό πλαίσιο σ' ότι αφορά στην εργασιακή υπόσταση αυτής της νέας μορφής εργασίας (εργατική νομοθεσία), στην Υγεία και στην Ασφάλεια αυτών που εργάζονται σε τέτοιες μορφές εργασίας καθώς και στην Κοινωνική τους Ασφάλιση.

Ειδικότερα για τις συνθήκες Υγείας και Ασφάλειας στην τηλεργασία υπάρχει ανάγκη έρευνας και μελέτης για:

1. Τις επιπτώσεις στην υγεία.
2. Την δυνατότητα ελέγχου των συνθηκών εργασίας των εργαζομένων στην τηλεργασία ιδίως όταν αυτή γίνεται στο σπίτι.
3. Στους κινδύνους από ακατάλληλο χώρο εργασίας που όμως δεν μπορεί να ελεγχθεί.
4. Στα προβλήματα του ορισμού του εργατικού ατυχήματος όταν αυτό συμβαίνει στο σπίτι.
5. Στην ανάγκη εύρεσης μηχανισμών ελέγχου που να εφαρμόζονται σε όλο το φάσμα των εργαζομένων σε τηλεργασία.

Ανάλογες μελέτες πρέπει να γίνουν και για τα ζητήματα εργασιακών σχέσεων και κοινωνικής ασφαλισης γι' αυτό το είδος της εργασίας.

ΟΙ ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ ΤΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΩΝ ΚΙΝΔΥΝΩΝ Εργατικά ατυχήματα και επαγγελματικές ασθένειες

Ενδιαφέροντα στοιχεία προκύπτουν σχετικά με τις εξελίξεις και τάσεις σ' ότι αφορά στις συνέπειες από την έκθεση των εργαζομένων σε επαγγελματικούς κινδύνους κατά την εργασία, όπως αυτές εκφράζονται με την μορφή των εργατικών ατυχημάτων και των επαγγελματικών ασθενειών σε μία σειρά από Ευρωπαϊκές χώρες:

Σύμφωνα με τα στοιχεία αυτά στη Γερμανία για παράδειγμα, ενώ τα τελευταία χρόνια 1995-

(τεύχος 8, Οκτ. 1997, σελ. 13-23) με τίτλο: "Το κόστος της πρόληψης" του Γενικού Διευθυντή του ENINYAE, X. Ιωάννου και στο οποίο παρατίθενται για σύγκριση το κόστος των εργατικών ατυχημάτων και των επαγγελματικών ασθενειών σε μία σειρά από Ευρωπαϊκές χώρες:

Από την καταλυτική αυτή σύγκριση μπορεί να βγάλει ο καθένας τα συμπεράσματά του, ως

θεια προς την κατεύθυνση αυτή με την ουσιαστική συμβολή της Ιατρικής της Εργασίας χαρακτηρίζεται αναχρονισμός.

- Γιατί το κοινωνικο-ασφαλιστικό μας σύστημα εξακολουθεί να κωφεύει στην ανάγκη της ουσιαστικής αντιμετώπισης των συνεπειών του επαγγελματικού κινδύνου μέσα από τον θεσμό της ασφαλιστικής κάλυψης του εργαζόμενου για επαγγελματικό κίνδυνο που θα

ΧΩΡΑ	ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ	ΑΣΘΕΝΕΙΕΣ	ΕΤΟΣ
Δανία	370 εκ. ECU	2,33 δις ECU	1990
Σουηδία	780 εκ. ECU	6,7 δις ECU	1990
Νορβηγία	370 εκ. ECU	6,3 δις ECU	1992
Φινλανδία	460 εκ. ECU	2,8 δις ECU	1992

1996 καταγράφεται μια ελαφρά μείωση των εργατικών ατυχημάτων και ειδικότερα των θανατηφόρων, παρατηρείται ταυτόχρονα μία αύξηση των αιτήσεων για αναγγώριση επαγγελματικής ασθένειας, πάνω από το 4,4 %, με παράλληλη αύξηση των ποσοστών που τελικά αναγνωρίζονται σαν τέτοιες (δηλαδή επαγγελματικές ασθένειες) από τους αρμόδιους ασφαλιστικούς οργανισμούς.

Εξίσου ενδιαφέροντα και αποκαλυπτικά είναι τα στοιχεία που παρατίθενται σε πρόσφατο ιδιαίτερο άρθρο που δημοσιεύεται στο περιοδικό "Επιθεώρηση Εργασιακών Σχεδίων"

προς το γιατί στην χώρα μας οι επαγγελματικές ασθένειες όχι απλά δεν καταγράφονται αλλά - στο επίπεδο των υποδομών - δεν υπάρχουν ακόμη οι στοιχειώδεις προϋποθέσεις για την αξιόπιστη κατ' αρχήν διάγνωση και αντιμετώπιση τους:

- Γιατί γίνεται προσπάθεια, η ανάγκη αυτή να ακυρωθεί μέσα από την επίλυση γενικόλογων προληπτικών παρεμβάσεων που δεν θα ξεκινούν από την αποτίμηση μιας συγκεκριμένης κατάστασης που για την χώρα μας σ' ότι αφορά στην επαγγελματική υγεία και υγιεινή αποτελεί ακόμα ζητούμενο.

- Γιατί κάθε προσπά-

πρέπει να βαρύνει κυρίως τον εργοδότη. Άλλωστε σύμφωνα και με το Σύνταγμα έχει την ευθύνη να διασφαλίσει ασφαλείς και υγιεινές συνθήκες εργασίας που θα προστατεύουν αποτελεσματικά.

Ο θεσμός αυτός της ασφαλιστικής κάλυψης του επαγγελματικού κινδύνου για τους εργαζόμενους θα αποτελεί και ουσιαστικό μηχανισμό εφαρμογής στην πράξη της σχετικής νομοθεσίας όπου η πρόληψη σίγουρα στοιχίζει.

Η έλλειψη της όμως στοιχίζει πολύ περισσότερο όταν τις συνέπειες καλείται να τους υποστεί το ίδιο το θύμα.

Η GREENPEACE για την κλιματική αλλαγή

Τα σημερινά επίπεδα εκποπής διοξειδίου του άνθρακα επιφυλάσσουν δραματικές κλιματολογικές αλλαγές στην περιοχή της Μεσογείου, σύμφωνα με έκθεση που δόθηκε στη δημοσιότητα στις 13 Νοεμβρίου στο Αμστερνταμ από το διεθνές τμήμα της οικολογικής οργάνωσης Greenpeace. Αν δεν υπάρξουν δραστικοί περιορισμοί, μέχρι το 2100 η θερμοκρασία της μεσογειακής ενδοχώρας θα έχει αυξηθεί κατά 4 βαθμούς Κελσίου και αυτή των παραλίων κατά 2, ενώ οι βροχοπτώσεις θα έχουν σημειώσει μείωση 10-40% στις αφρικανικές περιοχές της λεκάνης και στην Ισπανία, και λίγο μικρότερη αλλού. Παρά τις δυσοίωνες προβλέψεις το 1996 οι παγκόσμιες εκπομπές διοξειδίων του άνθρακα έφτασαν συνολικά τα 6,25 δισεκατομμύρια τόνους.

- Οι ΗΠΑ αύξησαν τις εκπομπές κατά 8% από το 1992 και εκτιμάται ότι μέχρι το 2000 θα εκτοξευτούν σε ποσοστό 13% πάνω από τα επίπεδα του 1990!

- Οι χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και η Ιαπωνία αναμένεται να αυξήσουν τις εκπομπές του διοξειδίου του άνθρακα κατά 6%, σε σχέση με τα επίπεδα του 1990, έως το 2000.

- Χώρες, όπως η Κίνα, η Βραζιλία και η Ινδονησία, βλέπουν τις εκπομπές τους να αυξάνονται κατά 20 έως 40% από τα επίπεδα του 1990.

Από όλα αυτά προκύπτει ότι η παγκόσμια κοινότητα δεν συνειδητοποιεί τον επερχόμενο εφιάλτη!

ΚΑΘ' ΟΔΟΝ ΠΡΟΣ ΤΟ ΚΥΟΤΟ

Από 1-10 Δεκεμβρίου 1997 το Κυότο της Ιαπωνίας θα φιλοξενήσει τη Διάσκεψη 150 χωρών, που υπέγραψαν και επικύρωσαν τη συμφωνία πλαισίου του ΟΗΕ για την κλιματική αλλαγή στο Ρίο της Βραζιλίας το 1992.

Ωστόσο, η δέσμευση στην πράξη ειδικότερα των βιομηχανικών χωρών να εκπληρώσουν τις υποχρεώσεις που ανέλαβαν επίσημα για τη μείωση των εκπομπών CO₂ σε ένα επίπεδο που δεν θα είναι επικίνδυνο για το περιβάλλον πόρρω απέχει από το επιθυμητό.

Αυτό έγινε αισθητό αμέσως μετά το Ρίο και έδωσε αφορμή για την συνάντηση του Μαρτίου 1995 στο Βερόλινο. Συμφωνήθηκε να υπογραφεί ένα πρωτόκολλο που να εξειδικεύει τις λεπτομέρειες της συμφωνίας πλαισίου ώστε να ξεκινήσει η λήψη των αντίστοιχων μέτρων πολιτικής.

Η δεύτερη διάσκεψη στη Γενεύη τον Ιούλιο του 1996 ανέδειξε την ανάγκη ύπαρξης ενός δεσμευτικού πρωτοκόλλου. Αυτό που πρόκειται να υπογραφεί στο Κυότο.

Στο μεταξύ το γεγονός ότι ο άνθρωπος επιδρά στο παγκόσμιο κλίμα δεν αμφισβητείται πλέον από κανένα από τα 150 κράτη.

Τα σημάδια είναι σαφή. Η δεύτερη έκθεση της Διακυβερνητικής του ΟΗΕ για την κλιματική αλλαγή μιλάει μεταξύ άλλων για την αύξηση κατά 0,5°C της παγκόσμιας μέσης θερμοκρασίας σε σχέση με τον προηγούμενο αιώνα και την αλλαγή της καθ' ύψος μεταβολής της θερμοκρασίας, κατά την οποία η κατώτερη ατμόσφαι-

ρα θερμαίνεται και η ανώτερη ψύχεται.

Αυτό προοιωνίζεται ότι η θερμοκρασία της Γης θα αυξηθεί κατά 2 βαθμούς, κατά μέσο όρο τον επόμενο αιώνα, ενώ το επίπεδο της θάλασσας θα ανέβει κατά 50 cm αν τα πράγματα συνεχίσουν ως έχουν.

Μέτρα για την αντιμετώπιση του προβλήματος χωρίς επιπτώσεις στην οικονομία είναι δυνατά. Ταυτόχρονα οποιαδήποτε καθυστέρηση και χάσιμο χρόνου ή ατολμία θα γίνει μπούμεραγκ.

Οι θέσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης

36 χώρες του ΟΟΣΑ και της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης αποφάσισαν να μείωσουν τις εκπομπές του CO₂ ώστε το έτος 2.000 αυτές να συγκρατηθούν στα επίπεδα του 1990.

Η Ε.Ε. ανέλαβε αυτή τη δέσμευση στο 5ο Πρόγραμμα Δράσης για το Περιβάλλον.

Το σύνολο των χωρών που είναι μικρά νησιά (και απειλούνται άμεσα) προτείνουν τη μείωση των εκπομπών CO₂ τουλάχιστον κατά 20% έως το έτος 2005. Ένας αριθμός κρατών-μελών της Ε.Ε. συμπεριλαμβανομένων της Αυστρίας, Δανίας, Γερμανίας και Λουξεμβούργου υιοθετούν επίσης στόχους για τη μείωση του CO₂ μέχρι το έτος 2.000.

Αυτοί οι στόχοι σημαίνουν 20% μείωση το έτος 2005. Με την πίεση της Ολλανδικής Προεδρίας η θητεία της οποίας τελειώνει σε λίγο, διαμορφώθηκε μια κοινή θέση για το Κυότο.

Δηλαδή μείωση κατά 15% (στη βάση των επιπέδων του 1990) των εκπομπών που είναι

υπεύθυνες για το φαινόμενο του Θερμοκηπίου. Ένα ζήτημα, το οποίο δεν έχει ακόμη τεθεί είναι το πώς η μείωση κατά 15% θα μοιραστεί ανάμεσα στα κράτη-μέλη.

Σύμφωνα με την πρόταση της Προεδρίας σε ορισμένα κράτη - μέλη (Πορτογαλία, Ελλάδα, Ισπανία, Σουηδία) θα επιτραπεί να αυξήσουν τις εκπομπές τους ενώ άλλα θα υποχρεωθούν να τις μειώσουν δραστικά.

Έτσι η ομοφωνία αφορά μόνο στην κατανομή μιας μείωσης της τάξης του 10% των αερίων του θερμοκηπίου ανάμεσα στα κράτη-μέλη. Αυτό θα είναι αρκετό μέχρι το Κυότο. Ταυτόχρονα, η Ευρωπαϊκή Ένωση θέλει να συμπεριλάβει τα κράτη που βρίσκονται στην προενταξιακή διαδικασία, στην πολιτικής της για το κλίμα και σχεδιάζει να δράσει ως μεσολαβητής στο Κυότο, ανάμεσα στις ΗΠΑ και τις αναπτυσσόμενες χώρες. Κάτι που είναι εξαιρετικά δύσκολο.

Οι ΗΠΑ προβάλλουν τις «εξαγοράσιμες άδειες» αν και δεν υπήρχαν πρακτικές υποδείξεις για το πώς το εμπόριο αυτών των αδειών θα γίνει.

Οι περισσότερες ευρωπαϊκές χώρες απορρίπτουν την ιδέα να «δανεισθούν» εκπομπές από τις επόμενες γενιές. Οι χώρες που εξάγουν πετρέλαιο ζητούν μηχανισμούς εξισορρόπησης για τα χαμένα εισοδήματά τους.

Με την κεντρική της θέση η Ε.Ε. θα μπορούσε να πείσει τα κράτη - μέλη και την Ιαπωνία να συντήσουν στην ιδέα του στόχου για μείωση των αερίων του θερμοκηπίου.

ΕΥΡΩΠΑΪΚΑ ΚΑΙ ΆΛλα

6-8 Μαΐου 1998

Ευρωπαϊκό Φεστιβάλ ταινιών και πολυμέσων στο Εδιμβούργο

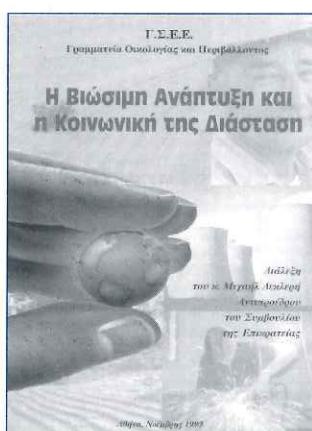
Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή από κοινού με την Επιτροπή Υγιεινής και Ασφάλειας της Μ. Βρετανίας οργανώνουν το 3^ο Ευρωπαϊκό Φεστιβάλ ταινιών και πολυμέσων από 6-8 Μαΐου 1998 στο Εδιμβούργο (Μ. Βρετανία). Στόχος του Φεστιβάλ είναι να παρουσιάσει την παρούσα κατάσταση των οπτικοακουστικών μέσων στον Τομέα Υγιεινής και Ασφάλειας και να προάγει την χρήση ποιοτικών ταινιών video ή την παραγωγή πολυμέσων στην κατάρτιση.

Πληροφορίες:

Claire Swift
Health and Safety Executive
203 Daniel House
Trinity Road/Bootle
MERSEYSIDE L20 3TW, UK

ΝΕΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Η ΒΙΩΣΙΜΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΤΗΣ ΔΙΑΣΤΑΣΗ Έκδοση της Γραμματείας Οικολογίας & Περιβάλλοντος της ΓΣΕΕ

Ιδιοκτήτης: ΕΚΑ
Εκδότης:
Γρηγόρης Φελώνης
Πρόεδρος ΕΚΑ

Την "ΔΡΑΣΗ" επιμελούνται οι υπεύθυνοι των Τμημάτων Περιβάλλοντος Χριστίνα Θεοχάρη Υγιεινής & Ασφάλειας της Εργασίας Χρήστος Χατζής Τιμή Τεύχους Δρχ. 1

Διάθεση:
ΕΚΑ, Γ' Σεπτεμβρίου 48Β
104 33 ΑΘΗΝΑ
Τηλ: 88 36 917, 88 41
818,
FAX: 88 39 271

Επιτρέπεται η χωρίς άδεια αναδημοσίευση ή αναπαραγωγή μέρους του φυλλαδίου, με μόνη υποχρέωση την αναφορά της πηγής.

Απόσπασμα από την εισαγωγή του Προέδρου της ΓΣΕΕ Χρήστου Πολυζωγόπουλου.

"Το Συνδικαλιστικό Κίνημα το ενδιαφέρει κάθε τι που επηρεάζει τις συνθήκες διαβίωσης και εργασίας των εργαζομένων, για την βελτίωση των οποίων παλεύουμε. Οι συνθήκες αυτές συναρ-

τώνται με την ανάπτυξη της Χώρας που ναι μεν είναι το αποτέλεσμα πολιτικοοικονομικών επιλογών, βασίζεται όμως στα αποθέματα της Χώρας που δεν είναι μόνο οικονομικά αλλά είναι οικολογικά και πολιτισμικά. Κάθε ανάπτυξη δεν σημαίνει και πρόοδο.

Αυτές οι δύο έννοιες είναι συμβατές μόνο όταν διασφαλίζονται και ανανεώνονται τα φυσικά θεμέλια της ζωής. Οταν το πάρον δεν υποθηκεύει το μέλλον. Οι λέξεις οικολογία, περιβάλλον, ποιότητα ζωής, αποκτούν για το λόγο αυτού μία κρίσιμη σημασία.

Ο όρος βιωσιμότητα και κατ' επέκταση βιώσιμη ανάπτυξη ισοδυναμεί με την συνολική προσπάθεια της κοινωνίας να διαχειριστεί τους φυσικούς πόρους που κατέχει έτσι ώστε να εξασφαλίσει τη διαιώνιση της παρουσίας και μελλοντικής

χρήσης των πόρων αυτών για τις επόμενες γενιές, επιτυγχάνοντας ταυτόχρονα να διατηρήσει ένα κοινά αποδικτό επίπεδο συλλογικής ευημερίας στην κοινωνία σήμερα.

Σήμερα υπάρχει άμεσος κίνδυνος οριστικής εξάντλησης θεμελιώδων πόρων που θα οδηγήσουν τον Πλανήτη σε πολλαπλά και απρόβλεπτα αδιέξοδα, ενώ λόγω της προϋόστασης υποβάθμισης και καταστροφής του περιβάλλοντος προοιωνίζονται δεινά για την ανθρωπότητα. Ως κοινωνία, οφείλουμε να αναζητήσουμε εκείνο το μέτρο ανάπτυξης που σε συνδυασμό με την αναδιάρθρωση της παραγωγικής διαδικασίας και την αναθεώρηση, την επανεξέταση και τον εξορθολογισμό των καταναλωτικών προτύπων, θα οδηγήσει στην διασφάλιση της επιβίωσης του Πλανήτη.